

Posledni Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Coopera, přeložil Josef Vojáček

Díl II.

Pokračování.

„Myslénky moje nešly k takovým marnostem, ale spíše k útěše mladých sester.“
„Přijde čas, kde nebudeš už dít vohův za tak opovrhliou marnost pokládat,“ odpověděl zvěd s výrazem hlubokého opovržení blbosti jeho.
„Slavili žitné hody své? Či snad mňžší hci jako znaky kmen jejich má?“
„O žit, co bych řekl, měli jsme mnohé a oplývající hody; nebo zrna v mléku zmocněná jsou lahodná ústům a slílek pro žaludek. Co se to tomu týče, neznám smysl toho; má-li to však nějakou souvislost s hubnou indiánkou, tož by u nich marně hledal. Ti nepozdvihnou nikdy hlavu svých k čiváše Boží, a člověk by myslél, že náležej k nejbezbožnějším z modloslužebníků.“

„Tot žitná křivdu přirozenosti indiánské. Sami Mingové nechtěli pravého živého Boha! Že by se bojovníci klaněli obrazům svých vlastních rukou, je, at' dím k hanbě vlastní své plati, hanebná smyšlenka bláhová. Pravda, že hledí míru s arenepřítelem — a kdož by nechtěl s tím, koho nemůže přemoci — ale o milost a pomoc se jediné k Velikému a Dobrému Duchu obrací.“
„Může být,“ vece David; „ale já viděl neobyčejně podivné obrazy na jejich tvářích vymalované, v jejichto oděvování a při sobě s jakousi důvěrnou libují; obzvláště jeden a to velmi ošklivý, ohybný obraz.“
„Byl to had?“ tážal se rychle zvěd.
„Skoro così takového. Mělo to podobu pravě lezoucí želvy!“
„Hugh!“ zvolal pozorav Mohikani oba jedním dechem, an zvěd postřel hlavou jaksi, jako by nějaký důležitý ale nikterak příjemný název byl učinil. Pak se jal otec mluvit v řeči delewarových s klidností a důstojností, ježto uplatila okamžitě pozornost i těch, jimž slova jeho neznámá byla. Posuňky jeho byly důrazné a chvillemi energické. Jednou povzdíhl rámě a spouštěje ho zase, odhalil řasy svého lehkého pláště, a spojil rukou prstem na hrudi své, jakoby chtěl mluvit svému dítu důrazně tím posuňkem. Duncan, sleduje pozorně hnutí toto spatřil právě zmíněné zvíře, nastříhané krásně a slabě modrou barvou na černavé hrudi náčelníkovy. Všechno, co kdo slyšel o násilném roztržení velikých kmenů delewarových, tanulo mu nyní pojednou na mysli, i čekal příhodné chvíle k mluvení s napnutostí, ježto mu brzo se snesitelnou byla pro účastenství, které u věci té bral. Zvěd ale předdesátí přání jeho, obrátiv se od raděho přítele svého s tímto slovy:
„Nalezli jsme, co nám k dobrému anebo k zlému být může, jak Báh usoudit ráč. Sagamár je urozen krve Delewarů a velikým náčelníkem želo jejich. Že některé plence toho jsou mezi námi, o kterémž nám zpěvec mluví, vysvětlí se slovo jeho; a kdyby byl jen polovice dechu, co vykoukal, děláje ze chřtánu svého troubu, použij k moudrěmu vypyřádání, věděli bychom kolik bojovníků čítají. Máme na nejvyšší nebezpečnou cestu před sebou, nebo přítel, který se od vás odvrátil, nechtělo bysť mysl krvavější, nežli sám nepřítel, jenžto hárá po skalpě vašim.“
„Vyjádří se blže,“ pravil Duncan.
„Toté dlouhá, truchlivá pověst, na kterouž nerad pomýšlím; ano se nedá opřít, že to zlé havěné zřídili lidé kůži blých. Ale takový to vzalo konec, že bratrův tomahawk proti bratru se obrátil, a Mingo i Delewar na též steze chadili!“
„Domníváš se tedy, že by byli ti mezi nimiž Kora se nachází, částí onoho národu?“
Zvěd přivzděl hlavou, an se málo nak' oněm zdál, o tom záručlivě přednětu dále hovořiti. Netrpělivý Duncan činil nyní rozličné kvasné a zvonlé návrhy k vyproštění své Munro zdal se pozlobiti blbě zdůvodňivosti své a nastouchal k divým mladickým plánům s netivostí, ježto se neshodovalo se šedinami a s vážným věkem jeho. Zvěd ale, strpen trpě, až by se horlivost mlencova trochu vyhouřila, dovedl jej přesvědčiti o bláznovství každého přednětlen u věci, která požadovala nechludnějšího rozmyslu a největší vytrvalosti jejich.

„Bylo by dobře,“ pravil, „kdyby se tento muž jak obyčejně navrátil, krásavcem přechod nás ohlásil, a tak dlouho mezi nimi pobyl, až bychom jej heslem k poradě přivolali. Vis, příteli, krátko vraní rozeznání od hřivdu kozodoje?“
„Tot' roztomilý pták,“ odvětil David; „zpěvu jemného a truchlivého, několi má takt rychlý a neoměněný.“
„On myslí wishtowische,“ pravil zvěd; „budžito, když se ti hvid jeho líbí, měj si ho za heslo. Až tedy uslyšíš kozodoje třikráte volati, neopomni přijíti do houští, kde bys se ptáka domníval.“
„Počkajte,“ přerhl mu řeč Heyward; „já půjdu s ním.“
„Vy!“ zvolal Sokoli oko podiven, „mrzí vás viděti slunce vycházet a zapadat?“
„David je živým důkazem, že Huroni nejsou vždy nenilosludní.“
„Ano; David zná ale užívati chřtánu svého, jakoby ho nikdo jiný při smyslech zdravých nezneužíval.“
„Já též dovedla hráti třetěnce i blážna i hrudni, zkrátka, co chceš — jen když ji, kterou miluji, z takového zajetí vyprostím. Nechtím žádné žáné naučky; jsem též odhodlán.“
Sokoli oko se díval na jinocha chvilu v bezmluvném úžasu. Ale Duncan, jenž se z úcty k šikovnosti a zásluhám zvědovým dosud takřka bez výminky byl podrobil rozkazům jeho, přejal nyní na se důstojnost vyššího stáka vznešenou způsobilostí že bylo těžko odpráti. Pokynul rukou na znamení nelibosti své k všemu domlouvání a pokračoval něco mluvit:
„Mate prostředků k zakuklení, přeměňte mne, omalňte, jestli chcete; zkrátka, učíte se mne cokoliv třeba blážna.“
„Neslušná na člověka jako já říci, že nepotřebuje žádné proměny, kdo utvořen tak mocnou rukou, jako je ruka Páně!“ mumlal nepokojený zvěd. „Vysleďte li sbory své do bitvy uznáte alespoň za dobré, určití známky a místnosti tábora, aby, kdo hojij po vaší straně, věděli, kdy a kde přitěle očekávají.“
„Poslechni,“ vyřhl jej Duncan, „slyšel jsi od toho věrného zajatých přívodce, že jsou ti Indiáni dvojího kmene, neli rozdílných národů. U jednéh z nich, které máš za větev Delewarů, je ta již nazýváte „černovlasou“ druhá pak a mladší z děvče se nepochoybě nachází u našich úhlavních nepřátel, u Huronů. Mladosti a důstojnosti mému přísluší, pokusiti se o dobrodružství poslednější. Co vy tedy vyjednáváte budete s přáteli vašimi o propuštění jedné z sester, chei se já spatřiti o druhou aneb umřít.“
Rozjřtřený duch planul mladému vojnu v očech postava rostla i nabývala pod vlivem tím jakési vážné moci. Sokoli oko, ač přilhl na spády indiánské uvyklý, aby nepředvedl všecka nebezpečnost takového pokusu, nevěděl přece, kterak se potkati s tak nenadálou odhodlaností. Snad bylo v tomto návrhu cosi příbuzného jeho vlastní odvážlivé povaze anebo jeho tajemně zalíbení v zoufalých dobrodružstvích, ježto rostlo se denně zkušeností jeho, až konečně odvaha a nebezpečnost se staly v jisté míře slasti života jeho nevyhnutelné. Msto co by dále odporoval Duncanovu úmyslu, změnil najednou svůj rozmar a byl nápomocen k jeho vyvedení.
„Pojďte“ pravil s veselým úsměvem, „kozla, který chce k vodě, třeba věsti a re za ním jíti. Čingagóg má tolik rozmanitých barev, jako žena katastrálního důstojníka, která maluje přírodu na papírových ostrážkách, a dělal vrchy podobné kopkům z páieného sena, a nebasa, žebý je rukou dosáhnout. A Sagamórná také s nimi zacházet. Sedněte zde na ten kmen a mň život vsadím že z vás udělá brzo skutečného blážna, a to jen jak si jen přáteli můžete.“
Duncan svolal a Mohikan, jenž byl při této rozmluvě pozorně naslouchal podnikl rychle svůj úkol. Dávno zkušený ve všech pěkných umělech kmene svého, táhl s velikou šikovností a rychlostí podivný stín, ježž rozenou uvklil považovati co patrné svědeckví mysle přátelské a žertovné. Každý tah, jenž jakým koli možným způsobem vykládán býti mohl v tajnou náklonost k vůli e, byl starostlivě pomjnen; kdežto z druhé strany pilně šetřeno vše, co by okazovati mohlo na úmysl přátelský. Zkrátka všecko podobu bojovníkou obléval kukli bláznovské. Takové případy nebyly nic neobyčejného mezi Indiány, a když byl Duncan v obleku svém dostatečně přestrojen nestávalo skutečně nijaké pichýny k domněnce, že nebude při své znalosti jazyka francouzského

držán za nějakého kejkliže z Tikonderogy, jenž se potlouká mezi spojenci a ženatými kmeny.
Když jej za dostatečně omalovaného měli, dal mu zvěd všelijakou přástečnou radu, a unulvil znamenání ustanovl místo, kde ve pádu oba polného zradu se jiti měli. Mezi Munrem a jeho mladistvým přítelem bylo loučení smutnější a tklivější, ač se první rozhodl tomu podvoliti s chladností, kterou by jemu a poetivá duše jeho ve zdravějším stavu mysle nikdy byla nepřipustila. Zvěl odvedl Duncana stranou, a se známil jej s úmyslem svým, že chce starce v nějaké bezpečné skrýši starosti Čingagógové ponechat, sám pak s Unkasem na výzvědy jiti k národu, ježto všim právem za delewarů ský mohl. Opětovav pak vstříbav své a rady, skončil řeč svou důstojností a vroností citů, jenž Duncana ho hluboce dojalý těmito slovy:
„A nyní vás Báh žebne! Okázal jste mysl, jakou mám rád; neboť jest okrasou věku mladého, zvláště jinocha krve věle a srdce statečného. Včte ale výstraže muže, který má pro sebe držeti slova svá za pravdivá. Budete mítli příležitost k největší zmařlosti své a k bystřejším vtipu, nežli se v knihách nalézá, jestli Mingy chystají přelstít nebo slastnatí předčítí čestě. Báh vás žebne! Jestli se Huroni skalpu vašeho zmocní, společně na slib mu že, který má dva statečné bojovníky za sebou; mají pak zaplatiti vítězství své za každý vlas na hlavě vaší životem. Povidám, mladý pane, aby Báh ráčil žehnat podnikatím vašemu, jelikož je obě k dobrému a zpomene, že přelstění těch padouchů dovoleno je, co by třeba bělochu nepravě se zdálo.“

Duncan potíšil věle ruku svému míchem a odporučivši druhovi, odporučil ještě jednou svého sestřelého přítele jeho péči, a vraceje své dobré přání, pokynul Davidovi aby šel. Sokoli oko patřil dlouho a celý podiven za vysokomyslným a dobrodružným jinochem; načož zavřel hlavo pochybně se obrátil s vše vlastní oddělení do skrýše lesní uvekl.
Cesta, kterou se Duncan a David dali, vedla zrovna přes výseku bobří a podle rybníka jejich. Když se Duncan s mužem tak prostoduchým a k pomoci jakékoli v čas nouze tak málo spůsobivým samotou viděl, tu nejprve cítil všechny těžkosti podniknutí svého. Slabé světlo zvěšovalo truchlost řeré a divě pouště, ježto se rozkládala daleko na všech stranách; ano bylo così hrůzného v poklidu oněch malých, tak četně obydlených chýžek. A když patřil na podivné stavby a téměř záračnou obezřetnost dovtipných obyvatelů jejich, tu mu bezděčně přišlo na mysli, že sama zvířata těchto dalekých pustín nadána jsou pudem, téměř evičenému rozumu jeho se rovnají, i nemohl bez úzkosti pomyslet na nestejný zápas, o který se tak kvadně byl ucházel. Pak se mu představil v ohnivých barvách obraz Eličin, zármutek a skutečné nebezpečnosti její, a všechna nesnáze pro stavení jeho měla před mládostí její. Dodávaje srdce Davidu, ubíral se rychle dále pevným a lehkým krokem mladické odhodlanosti.
Olešedle rybník skoro do půl kmhu, dali se od voly pryč, a počali vylézati do straně jednoho malého kopec v oně nížině, po které cestovali. Za nějakou půl hodiny dostali se k jiné mýtině, která podle všech známek takéž od bobří pocházeti se zdála, a již tato důvtipná zvířata pro nějakou příhodu nepochoybě přinucena byla opustiti a za vhodnější postavení, kteréž nyní zaujímala, vyměnit. Velmi přirozený pocit nechal Duncana váhati okamženi, an nerad opouštěl bezpečné místo; jako se muž, sbírající stý své, zarážil, nežli odvážlivý pokus podniká, při kterém si jich vřehovatě potřeby tajně vědom jest. Použil toho zastavení k nabytí takových známostí, jaké si při krátkém a kvapném pohledu zjevnati mohl. Na protější straně té mýtiny, blízko kde potůček s vyšší ještě roviny přes nějaká skaliska se vřhal, bylo viděti asi padesáté nebo šedesáté stavení z kmenů, vřtů a hřivny hrudě sroubených. Byly postaveny bezve všecko řadu a zhotoveny, jak se zdálo s velmi malým oledem na zlobnost a krásu. A skutečně stály v ohém tona tak dalece za vesničkou, ježto Duncan nedávno byl viděl, že očekával nějaké nové překvapení, ne méně podivné, nežli to první. Nito očekávání jeho nebylo nic menší, když spatřil v průběh chýš asi dvačty nebo třicet postav, jednu za druhou z vysoké hrubé trávy povstávati a okamžitě zase oku se ztrácti, jakoby se do země shovávaly. Při

těchto náhlých a maných pohledech zdálo se mu to spíše příšerné matovně nebo jiné jiné nadpřirozené bytosti nežli, nežli stvoření obyčejné a všední z krve a z masa. Na okamžik viděl jejich vyzáblou, nahou postavu, divě ramemoma v povětří házející, ana v tu chvíli zmizela a zase na jiném a vzdáleném místě se vyskytovala aneb jincou pobocně přišernou postavou vystřihána byla.
Gamut vida společnosti svého v háti, sledoval zrak jeho a přivodil Heywarda poněkud blže k sobě, říka:
„Zte leží mnoho úrodné půdy la dem; a mohl hci bez lítěné samochvály, že za mého krátkého v těchto polanských obydlených polytu mnoho dobrého semene nímohodem hozeno bylo.“
„Tito kmenové si libují více v lovu nežli v umělech lid pracovitých“ odpověděl Duncan rozruženě, vřtů zrak upnutý maje na přednětěl odív jeho vzbuzejícího.
„Vznášeti hlasu svého k chválo zpěvům je duši spíše útěchou nežli prací; ale tito chlapi zneužívají málo pro sebe smutným. Málky nalezl jsem koho jejich stáří, což tu obývám, a třikráte jsem ty pachanty k posvátnému zpěvu srozuměl, ale po tolikrátež odpověděl ti na namáhání mé hláskám a skvěkotem, že se duše má do základu svého chvěvá.“
„O kom mluvíte?“
„O dábelském plémni, co dráhý čas svůj v oněch daremých třečkách máří. Ach! bláhovinná kážně dětská je tomu spustlému národu takřka neznáma! V této krajíně břez nemf metu ani spatřiti; jaký tudy div, když se prozřetelnosti Boží da ry nejvýbornější v takovéhoto křičech rozplývají.“
David si zapal náš, aby neslyšel všikání té nebezpečné čeládky, jenž se právě pronikavě rozléhalo lesem. Duncan vztáhl rty své úsměně, jako na vlastní svou okamžitou pověřivostí a pravil pevným hlasem:
„Pojděme dále.“
Učitel zpěvu svolil, rukama od usí svých ani nepohna, i kráčel cestou svou kvapně ku stánům, jak je David někdy nazýval, filistinským.

XXIII.

Nocht zvěř uslechtila
K právu lověmu se volá:
Necht jme lani zvati dani
Drve než psa šip vyslati,
Kde leto však lisku plháče
Zabí, lapne, jaká pčee?

Panau jezera.

Zřítka kdy vřlá se, aby ležen rozené stráženo bylo, jako u lépe evičených bláhůch, muži ozbrojenými. Dobře poučen o blíženi se jakého koli nebezpečnosti o zdál, ponechá se Indián, povídám losněch znamenání a dlouhých i obtížných stezek, ježto ho od nejrůznějších nepřátel jeho dělily obyčejné bezpečnosti své. Ale nepřítel, jenžž jakoukoli příznivých okolností náhodou se zbláhl, vyzvěděl opatrnost přelstíti, zřítka kdy na blízku přibýtků jejich potká stráž, že ježto by poplach učinily. K to molo povšechnému obyčejí také připomenouti sluší, že přátelští francouzskému králi kmene ve tíh rýžité, ježto nedávno jejich soupeře postihla, příliš dobře znali, aby se ja někoholi okamžitěho nebezpečí obávali se strany nepřátelských, koruně britanské poslušných národů.
Tudíž se stalo, že se Duncan a David octli v středu zaneprázdněného dítek, ježto si v ty již zmíněné střež braly, aniž si tyto v nejmenším jejich blíženi byly povšimly. Jakmile však zpozorování byli, tu celá ta veselá sběr, jakoby si řekla, jeden pronikavý a varuřel křik pozdvihla a jako konzem zmizela před pohledem cizinců. Naha červenošedá těla studených mravosů těch splynula v tu chvíli tak úplně s barvou suché trávy, že se v prvním okamženi nejmak podobalo, než ja koly je v skutku zem byla pozřela; ačkoli Duncan, když se pro prvním překvapení bedlivěji vřkol ohledl, vsáhy černé blyskavé a vypoulené zřítelence potkával.
Málo srdce nabýval z této děsné předehoutky o způsobu skoumání, ježto právě podstoupiti měl před to přelstěným úsudkem mužů, i bylo okamženi, kde by se byl mladý vojtn milerád navrátil. Ale pozdě bylo již rozpakovati. Křik dět vyvolal asi tučet bojovníků ke dvěřim nejblížší chýše, kde v černé a divé kope srazení stáli, zasmušile očekávající příhlžení se těch, jichžto tak neočekávaně mezi byli příšli.

Pokračování.

Různé zprávy.

* Jistý omalžek prospektor odhalil pomocí Roentgenova světla bohatý dol v Deadwood, S. D.

* V Hot Springs, Col., nalezl Geo. Turner bohatou žilu zlata, která přý vyneše \$125 po tuně.

* Z Chicago dochází zpráva, že pšenice v ceně co nejdrže stoupne. V sobotu platilo se tam za pšeniči 67 centů.

* Pl. Alice Flemingová bude postavena příští týden před soudní tribunál v New Yorku, aby se zodpovídala z otrávení vlastní své matky.

* John Maguire z Batte, Mont., píše, že dle Londýnského filosofického journalu z r. 1832 bylo Rostgenovo X známou Čínám již několik století nazpět.

* St. Julie Shelby z Jefferson, O., obdržela rozsudek na \$10,000 proti protě Rev. Robert E. Hillovi z Oakleigh z Anglie, pro zrazení manželského slibu.

* Geo. J. Groul, hleďavý v Milwaukee, S. D., pro zpronevěření a parádání listin v oimnos \$10,000, byl v pondělí přiveden do St. Paul, Minn., lapan jsa v Mexiku.

* Mayor Moore v San Francisku zadal žalobu proti čínskému inspektoru Richard S. Williamsovi, obviniv jej, že přijímal značné úplatky a za to že pouštěl sen Číňany a ty nejspustěji čínské nevěsty.

* Dítě Nellie a Jaek Hickman uprchli s matkou svou a jejím mlencem, jistým Lawsonem ze Sev. Caroliny do Arkansas City, Kans. Zde obě dívky prozradily, čeho se matka jejich dopustila. Lawson za to uprchl, matka zemřela a dívky vrátily se k otci.

* Z Seattle, Wash., odplulo s propelem „Lakme“, 235 cestujících, vesměs mužů, do Alasky, aby zde v krajíně a Six Mills Creek hledal své štěstí. Mezi cestujícími nachází se čtyři mladci z Grand Rapids, Mich., kteří opouštějí slušná místa a jdou do končin neznámých, aby hledali zde štěstí a budoucnost.

* Jistý Wm. Maunigj v New Yorku kral v neděli svého ženou, že si koupila vzdor zřím časům dražší za tu velkomoce. Slabší polovice ale za tu dobrou domlavo chopila nůžky a vrazila je svému životeli do ruky. Muž jest nyní v nemocnici a žena v kriminále, kam každé takové fiantilko patří.

* V Sioux City, Ia., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žládná filena, neboť takové američtí porotci obyčejně přítknou vše, co žládná.

* V St. Louis, Mo., obdržela as před rokem jistá p. Sarah Adamsová rozsudek proti dráže Ch. M. & St. P. na \$8,200 co náhradu za svého muže, který při sraze dvou parostrojů byl usmrcen. S rozsudkem tím byla však žalující spokojena a apelovala na státní soud, který povolí nové přelčení. Nyní byl druhý soud skončen a vynesen rozsudek v ten smysl, že Adamsové nepřijmí ani jeden cent náhrady za svého odsouzena byla k zaplacení útrat. Pl. Adamsová není asi dle toho žlá